

[Bundvad.]

Uden Tvivl vil Bestemmelsen om Tilskud til Omskoling i Tiden fremover kunne faa en overordentlig stor Betydning. Ganske vist har vi ikke slet saa store Problemer paa det Omraade som Sverige, fordi vi i højere Grad rekruterer vor Arbejdskraft gennem Lærlingeuddannelse, men vi kan meget vel komme ud for store Forskydninger paa Arbejdsmarkedet. Nye Produktionsmetoder, nye Materialeformer kan skabe Forskydning i Efterspørgselen efter en bestemt Arbejdskraft, et for lille Antal Lærlinge i et Fag kan senere nødvendiggøre Omlægning af Produktionsmaaden og dermed Omskoling af Arbejdskraft, fuld Beskæftigelse f. Eks. i Byggeindustrien kan skabe Mangel paa Arbejdskraft — ja, man kunde nævne mange andre Vanskeligheder. Ganske vist har vi efter min Mening en meget let bevægelig og meget kvalificeret Arbejdskraft i dette Land, men det udelukker ikke, at effektive Foranstaltninger kan gøre Gavn. Lad mig pege paa, at der i Arbejdsmandsforbundet findes ikke faa faglærte Arbejdere, der paa Grund af særlige Forhold er overflyttet hertil. Disse maa i givet Fald kunne gennemgaa ikke en Omskoling, men en Opskoling, og derefter blive nyttiggjort i deres rette Fag. Andre Fag, f. Eks. Smedenes, rummer saa mange Brancher, at man med Udbytte, naar Forholdene taler derfor, kan om- eller opskole fra den ene Branche til den anden.

Egentlig havde jeg gerne set, at der ogsaa havde været Mulighed for at yde Tilskud til Undervisning, ikke mindst fordi jeg tror, at det bliver vanskeligt at fremskaffe egnede Arbejds muligheder for en Del faglærte Arbejdere, hvorfor man kunde tænke sig at sætte Dygtiggørelse i Faget ind i Stedet, men jeg haaber, at vi kan tale med Ministeren om disse Spørgsmaal.

For øvrigt er vi af den Opfattelse, at Bestemmelsen om Omskoling bør have en Tilføjelse. Naar vi tror, at Omskoling har Mulighed for en stærk Udvikling, saa kan det vel ikke forbavse, at vi ønsker Erhvervslevets Folk draget med ind i Arbejdet. Vi mener derfor, at Beskæftigelsesudvalget, for saa vidt det behandler Sager angaaende Omskoling eller Opskoling i et Fag, under disse Sagers Behandling skal suppleres med en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en for Arbejderne, udpeget af det paagældende Fag. Det vil lette Sagens Behandling og skabe den rette Forbindelse mellem Teori og Praksis. Vi agter at stille Forslag herom.

I § 4, Stk. 1, er der foretaget en saakaldt redaktionel Ændring, hvis Motivering jeg

ikke helt forstaar, men det kan vi jo tale med Ministeren om i Udvalget.

Det samme gælder den Udeladelse, der er sket i § 4, Stk. 5. Efter den gamle Lov kunde en Fagminister overdrage til Beskæftigelsescentralen at forestaa et Arbejdes Udførelse. Denne Bestemmelse er faldet ud. Begrundelsen er ikke let at se. Der er her Tale om en Forringelse, medens man samtidig paa andre Omraader tilstræber Effektivitet.

Bidragspligten i § 7 finder vi naturlig. Dog ønsker vi gerne Oplysning om, hvorfor man i Stk. 3 foreslaar, at et Bidrag eventuelt skal tilfalde Staten i Tilfælde, hvor Staten ikke har ydet Tilskud. Det synes dog umiddelbart indlysende, at Bidraget maa tilfalde den, der iværksætter Arbejdet. Samtidig maa man ogsaa ventilere Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør ydes Bidrag fra en privat Arbejdsgiver, der har modtaget Tilskud i Henhold til Loven, saafremt han derved er blevet væsentlig bedre stillet end tidligere.

I § 8, Stk. 3, har man tilsyneladende villet skærpe Betingelserne for Ekspropriation, idet man har indsat en Bestemmelse om, at Arbejdets Iværksættelse skal være af aabenbar beskæftigelsesmæssig Betydning. Bestemmelsen synes ganske overflødig, naar der i § 4 staar, at Arbejderne skal have „Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal“. Et Arbejde med det Formaal maa vel være af „aabenbar beskæftigelsesmæssig Betydning“.

At Bestemmelsen om Kontingentfrihed er faldet ud, betragter vi som en naturlig Følge af, at Arbejdstids- og Lønbestemmelserne er ændret til de normale Satser.

Vi har mærket os, at Loven er foreslaaet som en permanent Lov, hvad vi ikke har noget imod, og jeg skal med de Bemærkninger, jeg her har gjort, og med de Forbehold, jeg har taget, give mit Partis Tilsagn om en velvillig Behandling af dette Lovforslag.

Juul: Jeg ønsker straks at fastslaa, at vi i mit Parti ikke mener, at offentlige Arbejder er den ideale Form for Beskæftigelse. Tværtimod, jeg mener at ramme Venstres Synspunkt ved at karakterisere Lovforslaget som en brugelig Reserve, som Tidens særlige Vanskeligheder har gjort det ønskeligt at have. Vi er af den Opfattelse, at Arbejdsløsheden er en stor Ulykke for et Land og specielt for de Mennesker og de Hjem, den rammer, og vi erkender derfor ogsaa Samfundets Interesse i og Forpligtelse